Ziņas

*LELB Svētdienas skolu nozares koordinatore **Ilze Gulbe** vēlas mums pastāstīt par kādu īpašu notikumu — Adventa eņģeļu konkursa noslēgumu.*

Dažādos stāstus par gatavošanos Ziemassvētkiem un eņģeļu fotogrāfijas mums atsūtīja 122 bērni. Mēs ļoti priecājāmies par atsūtīto materiālu. Sirsnīgi sveicam visus konkursa dalībniekus. Mīļš paldies skolotājiem, vecākiem un draudzēm par palīdzību un atbalstu. Redzam, ka gatavošanās Ziemassvētkiem un eņģeļu konkurss visiem bērniem ir bijis īpašs piedzīvojums.

Publicējam dažus fragmentus no konkursa dalībnieku atsūtītajiem materiāliem:

*• **Usmas sv.sk.** Šis kalendārs mums bija notikums. Tā pildīšana un veidošana mūs vienoja un īpaši bagātināja Ziemassvētku gaidīšanas laikā.*

*• **Kārlis, 13 g., no Vangažu dr.** Es pirms Ziemassvētkiem cītīgi mācījos, lai būtu labas atzīmes, lai visa mana ģimene būtu priecīga, kā arī piedalījos skolas koncertā.*

*• **Anita Balode, 14 g.,** Vislielākais pārsteigums būs manai mammai, jo viņa visu dienu nebija mājās un esmu padarījusi daudz sagatavošanās darbus Ziemassvētkiem.*

*• **Arianna Todorova, 8 g.,** Bukaišu dr. Visi gaida tikai dāvanas, dāvanas, dāvanas, bet es nevaru sagaidīt, kad iešu uz svētdienas skolu. Beidzot tas notika...*

*• **Kristīne Todorova, 13 g.,** Bukaišu dr. Manā ģimenē ir 5 bērni. Tas ir daudz! Tāpēc naudiņa arī aiziet daudz dāvanām, bet es, lai ietaupītu naudu un saņēmējs būtu laimīgāks, taisu dāvanas pati.*

*• **Mēs, Baldones draudzes pusaudži,** Adventa laikā gatavojām dāvanas, kuras dāvināt cilvēkiem, kas negaida dāvanas ne no viena, kas viņus atcerētos Kristus dzimšanas svētkos. Mēs no papīra aplikācijām veidojām grāmatzīmes, apgleznojām svečturus, veidojām pērļu krustiņus u. c.*

*• **No Lielvārdes.** Kā jau visi bērni, mēs ar lielu nepacietību gaidījām Ziemassvētku brīvlaiku. Visvairāk jau vēlējāmies balto sniedziņu, kurš parādījās tikai pāris dienas. Mazās rociņas cītīgi krāsoja mazos eņģelīšus, ar vecāku un skolotājas palīdzību iepazināmies ar Matīsa gatavošanos svētkiem. Lasījām Bībeles stāstus, līmējām un zīmējām. Greznojām eglīti. Katru Adventa svētdienu baznīcā savām rociņām aizdedzām sveces, kas atgādināja par lielā notikuma – Jēzus dzimšanas tuvošanos.*

Paldies visiem konkursa dalībniekiem!!!

Arī nākamajā gadā mēs ļoti vēlētos izdot Adventa kalendāru bērniem, un Tev ir iespēja to palīdzēt sagatavot, iesūtot savus ieteikumus, uzdevumus, praktiskos darbiņus u. c.

Gaidīsim!

Mīļo lasītāj!

Tu droši vien gribi zināt kas būs tālāk?

Kā jau sākumā teicu, „Sinepju Graudiņš" iznāks vienu reizi mēnesī. Šajā avīzītē mēs runāsim par Dievu un Viņa likumiem, ticību un lūgšanām. Nākamajā izdevumā apskatīsim 1. bausli:

Es Esmu Dievs, tavs Kungs, tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā.

Arī tu vari atsūtīt kādus uzdevumus, aprakstīt savus piedzīvojumus un pārdomas, uzdot jautājumus un iepazīstināt citus bērnus ar savu svētdienas skolu. To mēs centīsimies publicēt „Sinepju Graudiņā" vai LELB svētdienas skolas mājaslapā.

"Sinepju graudiņa" adrese:
Mazā pils ielā 4, Rīga LV-1050, Latvija.
e-pasts: svetdienasskola@lutheran.lv
Paldies: avīzīte tapšanas ierosinātājai Ilzei Gulbei
teksta korektorei Elmīrai Cacurei
Un māksliniekam Raivo Jutānam.

.. ticība ir kā sinepju graudiņš. (Mateja ev. 17:20)

LELB SVĒTDIENAS SKOLU NOZARES IZDEVUMS #1 JANVĀRIS, 2007

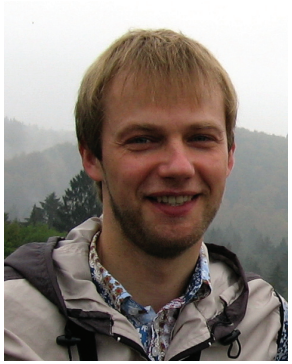

IVARS JĒKABSONS
„Sinepju Graudiņa" redaktors mācītājs jeb avīzītes krusttēvs Ivars

Mīļie bērni!

Jēzus teica, ka Dieva valstība ir līdzīga sinepju graudiņam, kuru kāds paņēma un iedēstīja savā dārzā un kurš auga un izauga par koku, kura zaros putni apakš debess taisīja savas ligzdas. (Lūkas. ev. 13:18–19.)

Avīzītes nosaukums — „Sinepju Graudiņš" ir ņemts no šiem vārdiem. Jo Jēzus gribēja, lai augam ne tikai ārēji, savā augumā, bet arī iekšēji, savā garā, Dieva valstībai.

Sinepju graudiņš ir ļoti mazs (1,5 milimetri — tikpat maziņš kā punktiņi avīzītes nosaukumā), bet tas var izaugt līdz pat 4 m garš. Tādu augošu stādiņu, kas ir ņemts no LELB svētdienas skolu simbola, rokā tur zēns Henrijs, kas redzams zīmējumā.

Arī šī avīzīte ir maziņa, un tā šogad nāks pie saviem lasītājiem vienu reizi mēnesī. Bet tā grib stāstīt par lielām lietām un vēlas aizsniegt ļoti daudzus latviešu bērnus Latvijā, Amerikā, Austrālijā, Īrijā un citur. „Sinepju Graudiņā" mēs tiksimies arī ar dažādiem draugiem. Jau pirmajā izdevumā jūs satiksiet veselus trīs — zēnu Henriju, Pūci un Balodi.

Ar Henriju daudzi no Latvijas svētdienas skolu bērniem ir tikušies vasarā leļļu teātra izrādē „Prieka noslēpums manā Bībelē" un daudzi satiksies arī avīzītes atvēršanas dienā 20. janvārī Rīgā. Novēlu daudz prieka un jauku brīžu šajā jaunajā 2007. gadā, kopā ar šo mazo avīzīti meklējot atbildes uz lielajiem jautājumiem par Dievu, Jēzu un debesīm!!!

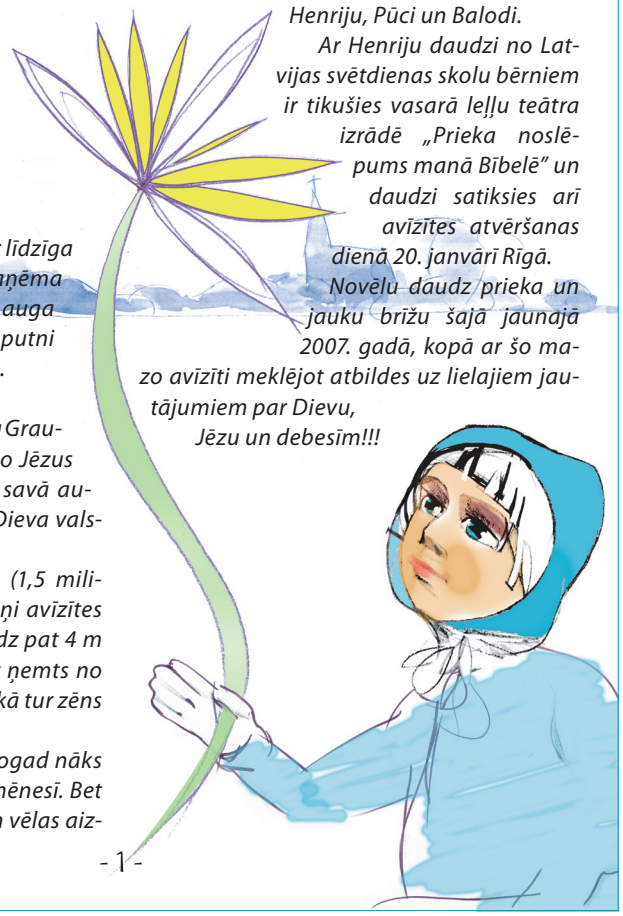

Pūce un Balodis

Reiz baznīcā iemaldījās Pūce. Tā bija ielidojusi pa lielajām durvīm, taču tad kāds durvis aizvēra.

„Kur ir ieeja, jābūt arī izejai," vienmēr iepriekš bija teikusi Pūce un lidoja uz turieni, kur bija visgaišāk. Bet viņa ietriecās logā un krietni sasita galvu.

„Kur nekas nav redzams, tur nekas arī nevar būt!" — Pūce atkārtoja kādu atziņu no gudras grāmatas, kuru bija studējusi. Un tad viņa atkal lidoja pret stiklu, kuru neredzēja. Un atkal viņa sasita galvu pret nezināmo.

Uz baznīcas sienas bija uzgleznots Noasa šķirsts. Balodis no šķirsta bija novērojis Pūces neprātīgo uzvedību. Viņš draudzīgi pasmējās par Pūci un teica:

„Es gribu tev kaut ko ieteikt: ņem vērā neredzamo, citādi tu iesi bojā." Bet Pūce tikai pazobojās: „Ko gan tu varētu man iemācīt!" Un vēl trīs reizes viņa ātrā lidojumā atsitās pret stiklu...

Tad gan Pūce beidzot bija gatava klausīties un pajautāja Balodim: „Ko tu gribēji teikt?"

„Es gribēju teikt — ja tu būtu ieklausījusies manos vārdos, tad nebūtu tik ļoti sasitusies savā neticībā..." — atbildēja Balodis.

(Pēc Hainca Gerlaha stāstiņa motīviem.)

* * *

Ko tu domā par šo stāstu? Vai tas tev šķiet smieklīgs vai varbūt bēdīgs? Ko tu darītu, ja kāds putns nonāktu līdzīgā nelaimē? Šis stāsts atgādina to, ka dzīvē ir daudz noslēpumu, ar kuriem mēs pēkšņi saduramies tāpat kā šī pūce ar stiklu. Daudziem cilvēkiem arī baznīca liekas tāds liels būris un pati ticība Dievam arī iesākumā tikpat nesaprotama un neticama, kamēr viņi nesastopas ar Dievu personīgi.

Es ceru, ka pēc šīs satikšanās ar neredzamo arī mūsu pūce būs ko mācījusies un mēs viņai turpmāk varēsim pajautāt ko gudru.

*Nu, **Pūce**, vai tu varētu kaut ko pastāstīt par neredzamām lietām? „Jā," viņa atbildēja un pastāstīja, ka dzīvē patiesībā ir vēl daudz citu lietu, ko mēs uzreiz ar acīm neredzam, bet zinām, ka tās pastāv. Piemēram, vējš, ko neredzam, bet tas var izcelt ar saknēm lielus kokus un aizstumt jūrā veselus kuģus. Vai elektrība, kas darbina spuldzītes un motorus. Vai arī stikls logā… Un Pūce paberzēja pieri.*

*Bet **Balodis**, kurš kopš Noasa laikiem ir eksperts ticības lietās, sacīja, ka Dievu arī nevaram ar acīm ieraudzīt, bet mēs zinām un ticam, ka Viņš ir. Nevar arī vienkārši parādīt, kur Viņš ir, jo Viņš ir Gars, kas ir kā vējš, kas pūš, kur grib. Bet Bībelē par Dievu mēs tomēr varam ko uzzināt un piedzīvot pietiekami daudz, lai Viņam ticētu. Jo ir vietas dzīvē, kur mēs Viņu varam īpaši izjust un piedzīvot.*

***Bībelē** ir rakstīts, ka neredzamo Dievu mēs varam satikt dažādos veidos, piemēram,*

*• **lūgšanā**:*

„Tas Kungs ir tuvu visiem, kas Viņu piesauc, visiem, kas Viņu piesauc patiesībā."

(Psalmi 145:18.)

*• **draudzē un baznīcā:***

„Jo tā saka tas Augstais un Varenais, kas mūžīgi dzīvo, Viņa vārds ir Svētais: "Es dzīvoju augšā un svētnīcā un pie tiem, kam sagrauzts un pazemīgs gars, lai atdzīvinātu garu pazemotiem un spirdzinātu sirdi sagrauztiem.""

(Jesajas 57:15.)

*• **Ticībā uz Jēzu un savstarpējā mīlestībā:***

„Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū." (Mateja ev. 18:20; skaties arī Jāņa ev. 1:18; 1. Jāņa 4:12.)

Galvenais ir tas, ka nav jābūt lielam, lai sāktu ticēt. Un nav jāizdara lieli darbi, lai Dievam iepatiktos. Pietiek ar ticību. Pat ja ticība ir tik maziņa kā sinepju graudiņš, tā paveic lielas lietas (Mateja ev. 17:2).

Pagājušie Ziemassvētki mums atgādināja, ka mazā Jēzus Bērna piedzimšana parāda lielo, bet mīļo Dievu. Jo tur Dievs kļuva redzams un sataustāms Savā Dēlā, kas piedzima jaunavai Marijai. Tagad par Jēzu Kristu lasot un dzirdot, mēs labāk varam zināt, kāds ir mūsu visu neredzamais Dievs.

Dieva valstība arī tagad turpina augt kā sinepju graudiņš, kas sākumā bija maziņš, bet vēlāk izauga tik liels koks, ka putni tur varēja taisīt savas ligzdas. Arī baznīca sākās no Jēzus un dažiem mācekļiem. Tagad tā jau ir visā pasaulē. Un daudziem tā ir kā brīnišķīgākās mājas. Jēzus īpaši gribēja, lai tur savu vietu atrod arī bērni un lai Dieva valstība aug katra bērna sirdī.

Noslēgumā jums būs kāds uzdevums, kurā arī jūs varat palīdzēt darīt redzamu šīs avīzītes nosaukumu, ierakstot pareizās atbildes krustvārdu mīklā.

Palīdzēsim Henrijam atrast atbildes, kā iesākušās daudzas lietas.

***1.** Pirmais cilvēks vīrietis (1. Timotejam 2:13).*
***2.** Pirmais cilvēks sieviete.*
***3.** Pirmais dārzs Bībelē (1. Mozus 2:15).*
***4.** Pirmās četras svētdienas baznīcas gada sākumā.*

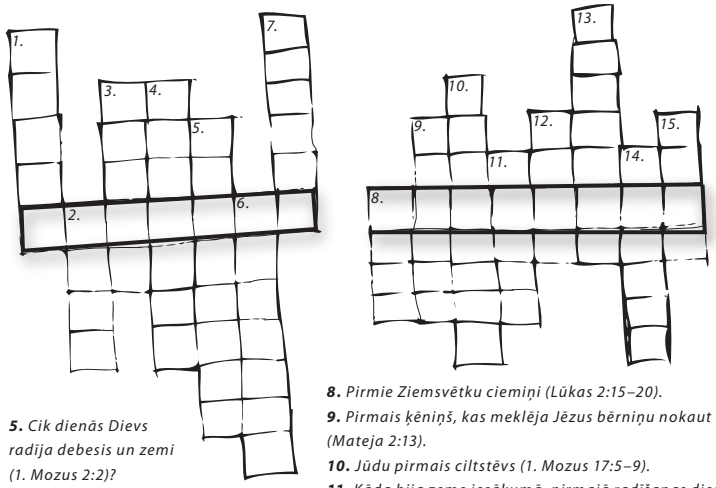

***5.** Cik dienās Dievs radīja debesis un zemi (1. Mozus 2:2)?*
***6.** Upe, kurā Jēzus tika kristīts Savas darbības sākumā (Marka 1:9).*
***7.** Ko Dievs radīja pirmajā dienā (1. Mozus 1:3)?*
***8.** Pirmie Ziemsvētku ciemiņi (Lūkas 2:15–20).*
***9.** Pirmais ķēniņš, kas meklēja Jēzus bērniņu nokaut (Mateja 2:13).*
***10.** Jūdu pirmais ciltstēvs (1. Mozus 17:5–9).*
***11.** Kāda bija zeme iesākumā, pirmajā radīšanas dienā (1. Mozus 1:2)?*
***12.** Pirmais Jēzus nodevējs (Marka 14:10).*
***13.** Viens no pirmajiem Jēzus mācekļiem (Jāņa 1:42).*
***14.** Pirmie Ziemsvētku kora dziedātāji (Lūkas 2:13–15).*
***15.** Akmens trauku skaits kāzās Kānā, kad Jēzus ūdeni pārvērta par vīnu (Jāņa 2:6), veikdams Savu pirmo brīnumu.*